

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Modrá Hůrka, Zálší

7. – 14. prosince 2025

50 / 2025

2. neděle adventní

Čekání bývá dlouhé, zvláště, když se na přicházející událost opravdově těšíme. Jde při tom o poctivost a trpělivost. Vždyť všechno má svůj čas. Nedostatky toho, co jsme ošidili nebo uspěchali, rychle vyjdou najevo. Bylo by proto velkou škodou pokazit toužebně očekávanou chvíli podvodem a zkracováním nutné cesty. Dopřejme si čas na přípravu – obrácení našeho nitra. Jen disponované srdce bude schopné přijmout přicházejícího Pána. Bylo by velkou škodou minout se s ním nebo ho nepoznat.

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí a milosrdný Bože, spěcháme vstříc tvému Synu a prosíme tě: nedopuť, aby nám stály v cestě pozemské zájmy, ale ať nebeská moudrost zúrodní naše nitro, abychom došli k věčnému životu s Kristem. Neboť on s tebou ...

1. ČTENÍ – Iz 1,1-10

Severní Izrael padl v roce 722 př. Kr. pod náparem Asyřanů. Ti nyní ohrozili i Jižní Izrael, tedy Judsko. Ale Hospodin zaslubuje záchranu. Přijde král-zachránce (kap. 7, 9, 11). Bude podobný králi Davidovi (vládl kolem roku 1000 př. Kr.), dokonce připraví království pokoje, jak zpívá tato překrásná píseň.

ŽALM 72 Odp.: **V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.**

Žalm jako by zval nového krále, aby již přišel. Pozvěme ho i my.

2. ČTENÍ – Řím 15,4-9

List Římanům široce probíral význam ospravedlnění před Bohem plynoucího z víry, v kontrastu ke snaze ospravedlnit se plněním skutků podle Tóry. Náš text patří do druhé, praktické části listu. Text předznamenávají slova: „My silní jsme povinni snášet slabosti slabých... Vždyť Kristus neměl zalíbení sám v sobě, nýbrž... urážky... padly na něj“ (srov. Řím 15,1.3). Jestliže takto jednal Ježíš, pak tak máme jednat i my.

EVANGELIUM – Mt 3,1-12

Ježíšovo veřejné vystoupení není vytržené z kontextu událostí. Jan Křtitel vystoupil před Ježíšem jako průkopník cesty a je si vědom

svého přípravného poslání. Atmosféra v Izraeli je nabita očekáváním. Tomu odpovídá i místo Janova působení – okolí Mrtvého moře, což byla poušť, symbolické místo přípravy a putování Izraele k zaslíbené zemi.

K ZAMYŠLENÍ

Třebaže slova evangelia, zvláště ta o změně života, obrácení, jsou výzvou a nezní nám příliš lákavě, jejich autorem je ten, kdo nás stvořil. A stvořil nás ke štěstí, pro společenství se sebou samým. Jeho slova jsou nám tedy vodítkem, jak takového cíle dosáhnout. Nejen to. Jan Křtitel sám hlásal slova Ježíšova: „Obrátte se, neboť se přiblížilo nebeské království“ (Mt 3,1) a žil je. Abychom stejná slova mohli hlásat i my, a k tomu jsme jako křesťané povoláni, je nezbytné přijmout je za svá. S těmi slovy přijímáme i jejich autora. Zdá se to nemožné? Snad. Asi jako je nemožné, aby ze suchého pařezu vyrazila svěží ratolest.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 8. – 13. 12.

PONDĚLÍ – Gen 3,9-15.20; Žl 98; Ef 1,3-6.11-12; Lk 1,26-38

Maria učinila konec tomuto nepřátelství. Už ve chvíli, kdy byla ve své mamince počata, začalo „svítat na lepší časy“. Adventní červánky.

ÚTERÝ – Iz 40,1-11; Žl 96; Mt 18,12-14

Pokud patřím do stáda oněch devětaadvadesáti, nechci se na pastýře zlobit, když mě opustí a vydá se za onou ztracenou. Naopak, chci se s ním radovat, když ji najde...

STŘEDA – Iz 40,25-31; Žl 103; Mt 11,28-30

Jho a břemeno mého pastýře netíží a netlačí. To my si občas sami „nakládáme“ – i svými hříchy.

ČTVRTEK – Iz 41,13-20; Žl 145; Mt 11,11-15

Již od vystoupení Jana Křtitele trpí Boží království násilí. Dodnes. Nedivme se, kdykoli slyšíme zlé zprávy. Přesto platí: Bůh je se svým lidem.

PÁTEK – Iz 48,17-19; Žl 1; Mt 11,16-19

I dnes se opakuje hodnocení: jeden představitel církve je příliš lidský, druhý zase moc upjatý... Syn člověka – dokonalý člověk a dokonalý Bůh – ať je naším jediným měřítkem.

SOBOTA – Sir 48,1-4.9-11; Žl 80; Mt 17,10-13

Likvidace nepohodlných hlasatelů pravdy pokračuje do našich dní. Vzpomenu si na tábory nucených prací a následovníky Ježíše, kteří utrpením potvrzují jeho slova. Jejich každodenní advent trvá mnoho let...

Hlas církve

Apoštolský list Lva XIV. "In Unitate Fidei"

Před svou apoštolskou cestou do Turecka vydal papež Lev XIV. v neděli 23. listopadu, na slavnost Ježíše Krista Krále, apoštolský list "In Unitate Fidei" k 1700. výročí koncilu v Niceji. List, který je rozdělen do dvanácti bodů, si klade za cíl „povzbudit celou církev k obnovení nadšení pro vyznání víry“.

V roce 2025 si církev připomíná 1700. výročí prvního nicejského koncilu, svolaného roku 325 císařem Konstantinem I. ve městě Nicea v dnešním Turecku. Tento koncil měl za cíl řešit teologické spory a stanovit jednotné křesťanské učení. Mezi jeho výsledky patřilo potvrzení Kristova božství a formulace tzv. nicejského vyznání víry. Nový papežův list je tedy především výzvou k jednotě.

„V jednotě víry, která je hlášána od počátku církve,“ začíná papež svůj text, „jsou křesťané povoláni kráčet v souladu, strážet a předávat dar, který přijali, s láskou a radostí.“

Prohlášení koncilu z roku 325 o víře v Ježíše Krista, Syna Božího, je „srdcem křesťanské víry“. „I dnes, během každé nedělní eucharistie recitujeme nicejsko-konstantinopolské Krédo, vyznání, které spojuje všechny křesťany.“ V době plné obav, strachů, hrozeb válek, násilí, přírodních katastrof, nespravedlností a bídy milionů lidí, nám toto vyznání víry dává naději.

Nicejský koncil je podle papeže aktuální i dnes kvůli svému velkému ekumenickému významu. Jednota všech křesťanů byla jedním z hlavních cílů posledního koncilu – Druhého vatikánského koncilu.

„Je pravda, že plná viditelná jednota s pravoslavnými, východními pravoslavnými církvemi a s církevními komunitami zrozenými z reformace ještě nebyla dosažena,“ uznal papež. „Nicméně ekumenický dialog, založený na jednom křtu a nicejsko-konstantinopolském vyznání, nás vedl k tomu, že členy jiných církví a církevních společenství uznáváme za naše bratry a sestry v Ježíši Kristu.“

Připomněl, že křesťané „sdílejí stejnou víru v jediného Boha, Otce všech; společně vyznávají jediného Pána a pravého Syna Božího, Ježíše Krista, a jediného Ducha Svatého“. „Skutečně, to, co nás spojuje, je mnohem větší než to, co nás rozděluje!“ S odkazem na připomínku sv. Jana Pavla II. dodal, že svědectví mnoha křesťanských mučedníků všech církví nás sjednocuje a povzbuzuje, abychom byli tvůrci pokoje.

„Nicejské vyznání, může být základem a orientačním bodem této cesty.“ Nabízí totiž „model pravé jednoty v legitimní různosti“.

Bohoslužby v týdnu 7. – 14. 12. 2025 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle 7. 12.	8.00 9.30 11.00	2. neděle adventní - Slabčice Týn nad Vltavou - s programem pro děti, po mši svaté farní kavárna - Zálší; Dražič (bs)
Pondělí 8. 12.	17.00	slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny dědičného hříchu - doporučený svátek od 18.00 synodální skupina
Úterý 9. 12.		
Středa 10. 12.	17.00	mše svatá za Charitu po mši sv. biblická hodina
Čtvrtek 11. 12.	17.00	
Pátek 12. 12.	17.00	
Sobota 13. 12.	15.30 17.00	památka sv. Lucie - Modrá Hůrka - Neznašov
Neděle 14. 12.	8.00 9.30 11.00	3. neděle adventní - Slabčice (bs) Týn nad Vltavou - Chrástany; Zálší (bs)

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

- **Varhanní koncert v kostele sv. Jakuba v Týně nad Vlt.** pořádá Městské centrum kultury a vzdělávání **v neděli 7. prosince od 16.30.** Na varhany hraje Karel Ochozka.
- **Zkoušky na "Rybovku"** začnou v pondělí 8. prosince v 19.00 v kostele sv. Jakuba.
- **Adventní duchovní obnova nejen pro seniory** se koná v pátek 12. prosince od 9.00 na českobudějovickém biskupství. Obnovu s tématem "Obnov srdce, objev radost víry!" povede otec biskup Pavel Posád.

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz